

СТЕФАН МАЛАРМЕ

СОНЕТ

Превод от френски: Кирил Кадийски, —

chitanka.info

*На вашата скъпа покойница
от приятеля — 2 ноември 1877)*

*— Щом слезе зимата над голата дъбрава,
ти страдаш безутешно в самотния си плен,
че паметникът, гордост за всеки примирен,
уви, в изсъхнали букети се смалява.*

*Макар че полунощ звъни и отзвънява,
сънят не те докосва и мислиш все за мен,
додето мойта Сянка не зърнеш някой ден
в старинното кресло край вечната жарава.*

*Щом Гостенката чакаш да дойде в късен час,
недей с цветя затиска гранита, който аз
повдигам със скръбта на смъртница велика.*

*Ще седна и ще гледам как огънят гори
и да те съживя, в устата ти ще блика
дъхът на мойто име, шептяно до зори.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.